

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Amb mentides no es fa la Revolució; la veritat és l'única arma del proletariat.

Segona Epoca. Any II. Núm. 50

Girona, dimecres, 13 de gener de 1937 | DIARI DE LA TARDA |

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

La contrarrevolució avança. Caldrà resuscitar l'esperit del 19 de juliol

GUIO

MORAL PSUQUISTA DIFAMA, QUE QUELCOM RESTA

Novament la insídia i la calúmnia ha estat farjada en el gresol del diari "Tribuna". El portantveu del psuquisme català, gestador empedernit de sensacionals afers, destinats a desacreditar la línia austera del P.O.U.M., ha creat el més sorollós que la seva imaginació de cretí podia donar a llum.

Però, malgrat la seva ardidesa en rodejar-lo de tot allò que li dongués aires de veritat, la calúmnia grollera ha quedat instantàniament al descobert. L'efecte ha estat revertit. El fang i el llòt que pretenien llançar-lo damunt el P.O.U.M. ha embrutit a llurs servidors. I la verdadera veritat ha resplandit, a desgrat dels eternals difamadors venuts a l'or del menxevisme internacional.

El sensacional descobriment de la venda de pa comestible de la Caserna Lenin, feta pels mastins de bon olfat, del diari "Tribuna", ha quedat reduït a uns rosegons de pa sobrer, de 35 dies. I essent el seu import destinat íntegrament a la caixa de la Caserna Lenin a efecte d'ésser menys costós a la tressoreria de la Generalitat.

Això en quant a la Caserna Lenin. Però en quant a la Caserna Carles Marx seria summament interessant contestessin a les manifestacions del drapaire comprador dels rossegons de pa, per quin motiu tenen dret a regalar-li setmanalment tres cents quilos de pa sobrer. En compensació, i com a pago de la venda que fa dels licors de la fàbrica, de la qual és propietari el Comissari polític de l'esmentada Caserna?

També seria convenient que la Generalitat prengués nota d'aquest afer de la comissió dels licors, feta per un membre del P.S.U.C. Creiem que la moral revolucionària guanyaria quelcom.

Res més.

WLADI

Deure nostre és assenyalar cruament a l'opinió revolucionària, la xarxa de traveses emprada pels mastins petit-burgesos per tal d'embullar i entorpir el moviment alliberador.

Siguem sincers. La Revolució començada el 19 de juliol està completament paralizada. L'expressió genuïna del moment polític la tenim encarnada en el Consell de la Generalitat. Nascut sota els auspicis d'una falsificada fortalesa, és la personificació de l'anèmia política. No fa ni deixa fer.

Té una característica: la inacció.

Té una norma de conducta: desorientar les masses.

Té una finalitat: malgastar l'embransida proletària.

Té un mal de naixença: ésser fill de la maniobra.

Té un objectiu: preparar l'hegemonia petit-burgesa i el retorn capitalista.

No som devots del derrotisme; però, la nostra condició de comunistes ens obliga a la sinceritat més absoluta.

Cal parlar clar, per dura que sigui la veritat.

Si la classe treballadora no assimila la transcendència històrica del moment, la devallada serà prompte.

Perilla la Revolució i, en conseqüència, perilla la Guerra.

Ens trobem en un moment crucial.

Avui som encara a temps per retornar a l'esperit autèntic del 19 de juliol.

Demà, potser, fóra tard.

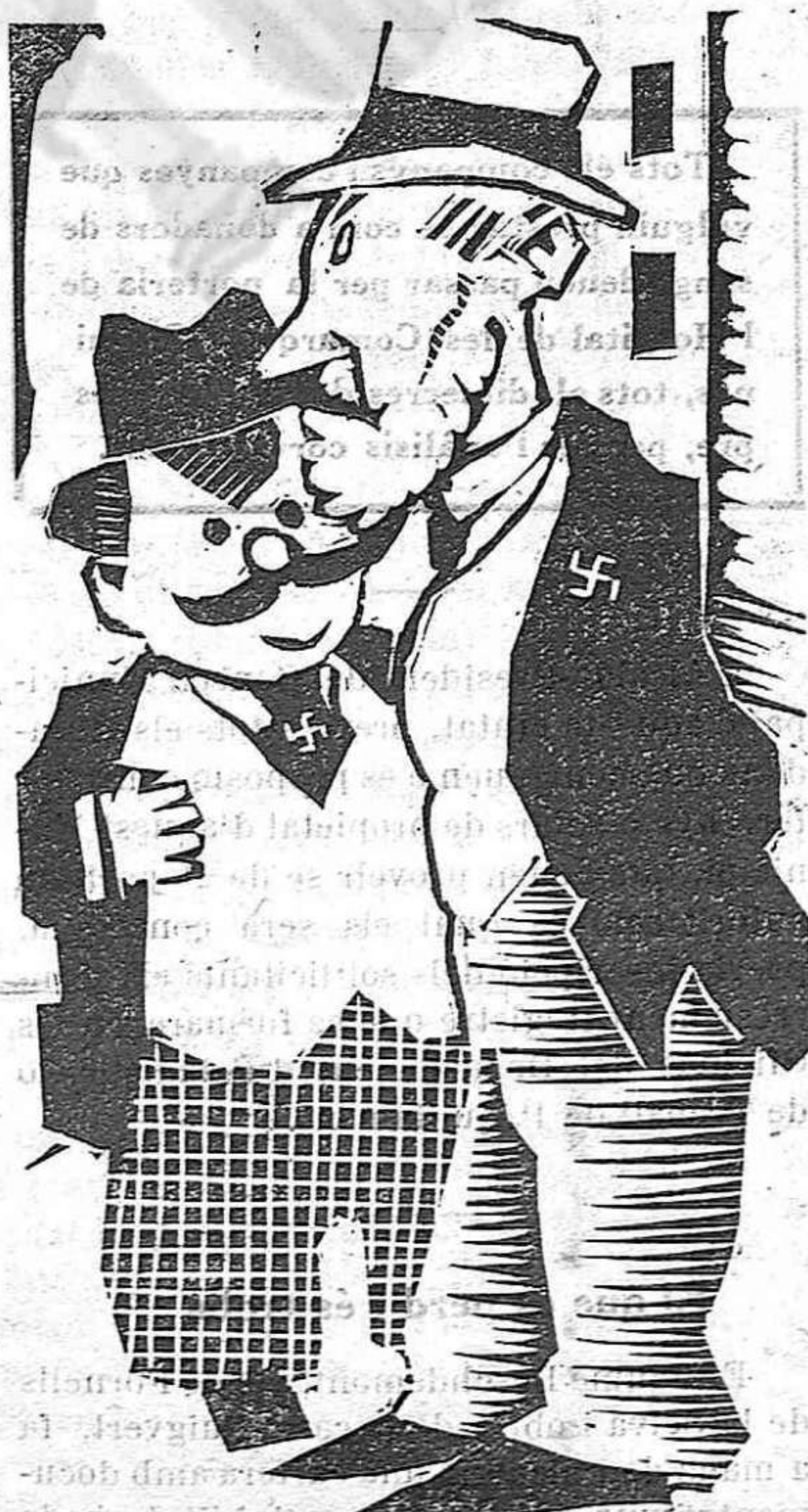
Els nostres camarades del C.N.T. i la F.A.I. han de mesurar la imperiosa necessitat d'actuar enèrgicament per tal de salvar la Revolució i guanyar la Guerra.

La Contrarrevolució avança. L'Esquerra flaira l'ambient i prova de redreçar la testa. Les institucions d'arrelada classista van camí de la posta: Tribunals Populars, Patrulles de Control, Milícies Obreres.

La Revolució fa marxa enrera.

Avui més que mai, recordem la consigna del nostre himne juvenil;

Treballadors, sempre en guàrdia!

ELS DE L'ALTRE COSTAT

—No sé on van a buscar reforços. Els que varen dur d'Àfrica es veien negres i ara els d'Assia encara no arriben que ja estan grocs.

—Com si a Madrid els rojos no ens fessin veure proud de tots colors!

ESPURNES

Educació classista de la joventut treballadora

És necessari proporcionar una educació classista a la nostra joventut treballadora.

Davant de tanta maniobra realitzada per organitzacions pseudo-proletàries, encarrilada a sembrar el confusióisme entre els explotats, s'imposa una actuació persistent, a l'objecte de fer llum pels camins boirosos, pels quals es preté portar la Revolució espanyola.

No pot durar ni un moment més aquest estat d'ignorància d'una part importantíssima de la nostra joventut treballadora, respecte els problemes que el fet històric que vivim planteja a la realitat revolucionària.

Cal que el jove milicià que rega amb la pròpia sang els camps d'Ibèria, sàpiga ben bé què és el que defensa. Perquè no n'hi ha prou amb saber que lluita contra el feixisme. És precis que tingui un coneixement perfecte de cada una de les qüestions i cada un dels problemes, que la nova estructuració de la societat espanyola, planteja a la classe fins avui oprimida.

El jove explotat que aguanta tota mena de sacrificis a les trinxeres té el dret de conèixer tots i cada un dels avenços que realitza la Revolució a la reraguarda. Aquest heroi ignorant necessita saber també quins són els partits i quines són les organitzacions que troben que no és hora de Revolució, perquè aquesta ja es farà després, la qual cosa no vol dir res més que anar esperant... de la mateixa manera que s'espera des del 14 d'abril del 1931. Que el que defensa el proletariat en armes, segons certs polítics, és la República democràtica; la Universitat Popular i no la Universitat Obrera. Que sàpiga també que per aconseguir tot això, es propugna la formació del Front de la Joventut i no el Front de la Joventut Treballadora que és la única que té dret a dirigir i estructurar el nou estat de coses. Que passa fred i suporta fatigues per a la salvaguarda de la propietat privada, i no per a la socialització de la propietat, com necessita la classe explotada i exigeix la marxa ascendent i victoriosa del nostre moviment emancipador...

(Segueix a la pàgina 2)

El problema de Proveïments

Moltes plomes s'han ocupat ja d'aquest problema tan greu com és el de Proveïments de les existències, i no sóc jo precisament, incapaç de portar sobre el paper el meu modest pensament, qui pot donar una orientació per la solució d'aquest problema.

Els principis culpables de la manca de queviures, són aquests militars, que no sé ja com qualificar-los, que incapaçs de guanyar una guerra per a Espanya o fer obra positiva pel poble que els pagava, i que per tant tenien el deure d'obeir, ens han portat aquesta lluita fructífera per a arruïnar el poble espanyol i segar la vida a milers de treballadors.

Al començar aquesta guerra, ens trobarem a tots els pobles de la nostra península replets de tot i no podia mancar res; podríem dir sense por a equivocar-nos que els treballadors espanyols produïen amb excés; per a defensar-nos de militars traidors i criminals i gent adinerada sense consciència, aquests treballadors hagueren de deixar les eines de treball per a empuñar el fusell.

L'apoi als feixistes per part d'Itàlia i Alemanya i les necessitats de la guerra, fa que hagi estat cada dia més els que han tingut de sacrificar-se, portant així una disminució considerable de producció, quan precisament augmenta diàriament el consum per moltes raons que no escapen a ningú; més homes als fronts de combat, proveïnt-los que no els falti res i per tant uns dipòsits de queviures que quan es perd una posició són destruïts; recordem a l'abandonar les nostres forces a Mallorca, foren tirades al mar moltes saques de farina, per no poder-les transportar i no fossin aprofitades per l'enemic.

Desminuint la producció i consumint més, s'han hagut de gastar les reserves que hi havien als magatzems, sense que aquests poguessin tornar-los a omplir, i a l'esgotar dites reserves s'ha sentit cada dia més la manca d'aliments per les necessitats del poble.

On el problema es presenta avui més greu-ment és naturalment a Barcelona.

La Capital de Catalunya per la seva gran quantitat d'habitants, (potser 2 milions) i per ésser també l'encarregada diguem-ho així de proveir als fronts d'Aragó que no hi manqui res, ha estat la primera i la que més gravetat, revesteix la manca de subsistències.

Es lamentable que el poble que a la rera-guarda treballa per a que no manqui res, als que al front es juguen la vida, per a defensar-nos a tots de l'esclavitud del feixisme, es trobi a l'hora de dinar sense pa.

Fa pena veure Barcelona, dones i criatures, homes vells, esperant hores i més hores fent cua per a poder portar una mica de pa a casa, pels que treballen, i retornar a la mateixa sense res; a això no se li troba una solució; demà serà a Girona, més tard altres pobles, quan més gran sigui la necessitat dels mateixos.

Controlant-ho tot des del primer dia a totes les comarques, no s'hauria produït encara la manca de farina. Els controls de fàbriques de les mateixes haurien treballat en benefici de tots i no solament per a ells; encara tindríem blat a Girona.

La Generalitat de Catalunya havia fixat el preu del blat a 49 ptes. els 100 quilos degut a la magre collita d'aquest any i aquests pagaven al preu que els hi donava la gana. Si s'hagués tractat d'un particular enlloc d'un comitè de fàbrica, se'ls hauria obligat a pagar-lo legislat i s'hauria evitat que dit blat es donés als porcs i demés bestiar. A mi mateix en una farinera al portar-los-hi una mostra, em digueren que era

Els Pirates de la Mediterrània Un vaixell facciós canoneja anit el poblat marítim de Nazaret, a València

València, 13.—Aquesta nit, al voltant de les nou de la nit, València s'ha vist sorpresa pel soroll d'unes canonades, que segons semblava venien de la mar.

Ràpidament s'ha produït la natural alarma, si bé sense precisar els motius. Primerament, hom creia que la ciutat anava a ésser objecte d'un atac aeri i, per tant, s'han pres les precaucions oportunes en tals casos. Han estat apagats els llums i els veïns s'han traslladat als refugis disposats a l'objecte.

També ha quedat interrompuda la circulació de tramvies.

S'ha trigat bastant temps a concretar el motiu de l'alarma. Algunes persones asseguraven que havien vist coets.

Les sirenes tocaren insistentment i advertiren el veïnat.

Per fi es va concretar que l'ocorregut havia tingut lloc a la costa. Encara no està ben aclarit. Segons unes versions, un vaixell facciós que hi passava féu disparar sobre la platja de Nazaret, agressió que fou repel·lida pel canoner «Laya» ancorat al port i per un vaixell estranger.

Ambdós es posaren en moviment tot seguit per tal de sortir de la boca del port.

Una altra versió assegura que el vaixell facciós venia perseguint un vaixell mercant que va aconseguir refugiarse al port de València, i en advertit el comandant del vaixell enemic que se li havien frustrat els seus propòsits fou quan va donar l'ordre de l'agressió.

Com a conseqüència pels disparats fets pel vaixell enemic, a la casa de socors de Llevant hagueren d'ésser assistides, ferides per la metralla, les següents persones:

Francesc Díaz Herraes, de 46 anys; Francesc Belenguer Martínez, de 26, ambdós de pronòstic reservat; Virtuts Aznar Gutiérrez, de 20.

Els dos darrers resultaren ferits a les drassanes de la Unió Naval de Llevant.

També resultà ferit greu Daniel Vivancos Salabert, que es trobava al Pont de Nazaret.

Hi ha altres ferits: Josep Pardó, ferit greu a la carretera de Monte Olivete a Nazaret; Artur Martín Marín, que prestava servei a la platja, de Nazaret, ex-caporal de carrabiners; Carme Blanch Useles, amb ferides de pronòstic reservat, i Manuel Cortés Pérez, de 18 anys, greu.

Hom ignora si les canonades llançades pel canoner Laya i el vaixell estranger, així com les bateries de terra que participaren en repel·lir l'agressió, tocaren al vaixell facciós.

Sembla també que el vaixell mercant «Ciudad de Mahón», en sortir avui del port de València a unes 3 milles aprecia la presència d'alguns submarins, probablement estrangers; circumstància que el féu variar de rumb i retornar a aquest port.

millor molturar-lo pel bestiar, ja que solament podien pagar-lo a 25 ptes. els 62 quilos quan el morenc es venia a un preu molt superior.

Al preu de tasa segons ells perdien diners, i no en compraven i el blat es malmetia; omplien les seves caixes de diners i buidaven els seus magatzems perquè perdien una pesseta per sac.

Avui paguen cara aquella equivocació i no treballen més que dos dies a la setmana, per que no hi ha blat i els treballadors tenen les mateixes necessitats i s'han de pagar.

Aquella caixa repleta de diners s'anirà buidant igual com feren als seus magatzems, sense probabilitats d'omplir-la altra vegada, quedaran sense diners i sense farina, però la seva equivocació la pagarà el poble que cap culpa hi té.

J. VILA

Demà publicarem la continuació d'aquest.

Política de... desperdicios

Una comisió ha investigado la administraci6n del Cuartel Lenin

Una Comisió investigadora, composta del camarada Magriñà i dos agregados tècnics militars, se ha personado esta mañana en el Cuartel Lenin, para esclarecer las fantásticas acusaciones que nuestro colega "Trebll", con gran alarde imaginativo, creyó oportuno lanzar al viento con la idea de que siempre queda algo cuando se emplea la mentira como arma política.

La Comisió ha inspeccionado los libros cuidadosamente y ha hablado con el traperero que adquirió los famosos desperdicios de pan, comprobando el estado de deterioro en que se encontraban.

NOTICIARI

TRIBUNAL POPULAR

4 condemnes i 10 absolucions

La sentència dictada pel nostre Tribunal Popular en el judici que tingué lloc ahir i que no poguérem donar per no haver pogut acabar a l'hora convenient és aquesta:

Cinc anys de treballs forçats en camps de treballs correccionals als processats Robert Prat Moret i Joan Prats Perramón, així mateix al pagament de deu mil pessetes cada un en concepte de penyor. Així mateix condemnen al processat Emili Tarés Beltran a cinc anys de reclusió a un asil. Condemnen també a Desideri Poves Tapies a dos anys de treballs forçats i a disposició del Conseller de Defensa per a que els destini a fer obres del front.

Foren absolts els següents processats: Ramon Colom Vidal, Salvador Alberch Casadesús, Francesc Fontrodona Puigvert, Joan Amich Ferrer, Josep M. Praf Roca, Pere Gusó Bachesteve, Isidor Rueda Amat, Eduard Puigvert Fontfreda, Enric Juanola Saliotti i Modest Puig Surós, els quals foren posats immediatament en llibertat.

A més i com a mesura de prevenció s'acordà que els processats posats en llibertat Modest Puig Surós, Eduard Puigvert i Enric Juanola vinguessin obligats a presentar-se al Conseller de Defensa Municipal d'aquesta ciutat per anar a treballar en les feines de fortificació que dit Conseller estimi necessari els diumenges i demés dies festius.

El judici acabà a les nou i mitja de la nit.—M.

Tots els companys i companyes que vulguin prestar-se com a donadors de sang, deuen passar per la porteria de l'Hospital de les Comarques Gironines, tots els dimecres de 7 a 8 del vespre, per fer l'anàlisi corresponent.

L'Alcalde-President del Consell Municipal d'aquesta ciutat, preve a tots els ciutadans que conreen o es proposin conreen terrenys o solars de propietat d'aquest Municipi, que deuen proveir-se de l'oportuna autorització la qual els sera concedida, previa inscripció dels sol·licitants en el corresponent Registre que es formara en les Oficinas del Departament d'Estadística o de Treball de l'Ajuntament.

El que es perd i és troba

En Jaume Boschdemont, veí de Fornells de la Selva i obrer de la casa Puigvert, fa a mans de l'alcaldia una cartera amb documents i una quantitat en metal·lit, trobada al quilòmetre, 720 de la carretera de Barcelona.

No queremos ser nosotros los que anticipemos el veredicto de la Comisión. Son sus miembros responsables los que han de hacerlo honoradamente y en ellos confían los camaradas responsables del Cuartel Lenin.

Unos individuos que, según averiguaciones, no pueden considerarse como patrullas, ya que actuaban sin órdenes superiores responsables, trataron de raptar al traperero durante la noche de anteayer. Consignamos este hecho significativo a título de más información para nuestros camaradas y lectores.

Conviene que la gestión de los camaradas dirigentes del Cuartel Lenin sea refrendada por el veredicto de la citada Comisión y esperamos que la Consejería de Defensa, libre de presiones partidistas, emita su juicio con la libertad que exige la revolución.

El guarda Urbà Narcís Bonet, una clau, En Francesc Cirrada, un llavi amb una cadena. L'Angel Bartomeu un paquet amb alguns objectes d'argent.

Tot això és lliurarà a qui acrediti la seva pertinença.

Més decomisacions

Els milicians del Servei de Control de Proveïment que presten servei de vigilància a l'estació de M. S. A., han decomisat 42 pots de conserva i 7 pans, i ho han lliurat tot a Assistència Social.

JOVENTUT COMUNISTA IBERICA

El Comitè de la J. C. I. recorda a tots els seus afiliats l'obligació que tenen de passar per la Secretaria d'Administració tots els dies de 6 a 8 del vespre per tal de pagar el rebut corresponent al mes de gener i retirar la tarja d'afiliat.

Conselleria de Proveïments

Es torna a fer ayinent a totes les tendes de queviures, fleques, carnisseries, tocineries, polleria, etc., etc., de que s'abstinguin de vendre a totes aquelles persones que no siguin de Girona i radi, ja que de no atendre aquesta ordre aquesta Conselleria es veuria obligada molt a pesar seu a obrar en conseqüència.

RADIO GIRONA

Escolteu avui a les 22'15, Emissió oferta pel Sindicat Unic d'Espectacles Públics de Girona:

Concert a càrrec de Josep Boix (violí) i Vicenç Pellicer (pianista).

Dansa núm. 5, 'Granados', 'Andante' de la Sonata núm. 12, Beethoven; Largo de la Sonata núm. 7, Beethoven; Humoresca núm. 2, Grieg; Minuet de la Sonata núm. 11 Beethoven; Moment Musical, Schubert; Humoresca núm. 1, Grieg.

Es posa en coneixement a tots els flequers, fabricants de pastes per a sopa i fàbriques de galetes, que en el terme de 24 hores tindran de portar a aquesta Conselleria una declaració jurada de les existències que actualment disposen i el que els hi precisa per a poder treballar setmanalment. Aquesta declaració s'haurà de presentar per duplicat.

NOTA PER A LES SECCIONS DELS P. O. U. M.

Preguem a les nostres seccions del P. O. U. M. a les Comarques Gironines que nomenin un corresponsal per tal de trametre'ns setmanalment una ressenya concreta, curta i exacta dels problemes vius que les necessitats de cada poble plantegen i que Revolució ha de resoldre.

(ESPURNES, ve de la pàgina 1)

En fi, cal que el jove treballador tingui clara consciència del què és el Socialisme revolucionari, i quins són els partits i quines són les organitzacions que s'ajusten a tot moment a la seva doctrina; i quins són també els que hàbilment saben disfressar-la per tal de servir d'una manera primordial, els interessos de la burgesia, responsable primera del criminal aixecament feixista.

PLANELLA

Els fugitius de les línies faccioses ressenyen les nombroses pèrdues sofertes per aquestes

Sensacionals informacions del conflicte internacional, referent a la qüestió espanyola

BARCELONA

Encara més fugitius de les allaus feixistes, a les nostres línies

Barcelona (2 tarda). — El comunicat facilitat aquest matí per la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya és el següent:

Al sector Nord s'han passat a les nostres línies, 2 paisans procedents de la ciutat rebel d'Oscà. Res de nou en tot el sector.

Al sud Ebre i a la zona d'Azuara l'enemic ha atacat fortament el poble. Afeial de Luesma essent rebutjat per les nostres forces amb moltes baixes. Cinc paisans de Fuentbuena han manifestat que entre els atacants hi havia 150 moros, als quals se'ls hi ha causat 8 morts i nombrosos ferits.

Un soldat de Belchite s'ha passat a les nostres files.

Sense novetat als altres fronts.

Companys a Benicarló

Barcelona (2 tarda). — Aquest matí el president Lluís Companys ha gestionat i rebut visites al seu despatx de la Presidència. A la una s'ha traslladat amb el ciutadà Martí Roura al veí poble de Benicarló, on s'entrevistarà amb el president del Consell de Ministres, Largo Caballero.

Madrid

Comunicat oficial de Guerra

Madrid. — Comunicat facilitat pel Gabinet d'Informació del Ministeri de la Guerra:

Front del Centre. — Guadalajara. Escassa activitat combativa. Les nostres tropes continuen els treballs de fortificació de les posicions darrerament conquistades.

Guadarrama. — Lleugers troteigs de fusell. En les línies d'aquest sector s'han presentat més evadits. En aquests com en molts d'altres, s'observa l'estranyesa que els causà veure l'alta moral de les nostres tropes i les atencions que amb elles es tenen, que contrasten amb les notícies calumnioses que els facciosos propalen entre la seva gent, per a evitar aquestes desercions que ni les mentides ni el terror no poden impedir.

A Madrid ha transcorregut el dia amb escassa activitat de fuselleria, metralladores, morter i canó.

L'espessa boira regnant ha dificultat les operacions. Degut a aquesta causa, tampoc no ha actuat la nostra aviació ni la contrària sobre el front de Madrid.

Sense més novetat als altres fronts.

Comunicat oficial de Marina i Aire

València. — Comunicat de Marina i Aire: A causa del mal temps, l'aviació lleial no va poder operar sobre els fronts de Madrid.

En altres sectors es feren serveis de reconeixement.

A l'altura de Sarrión, una de les nostres esquadretes que sortia a bombardejar diversos objectius al front de Terol, fou atacada per diversos aparells «Heinkel», sense que ens causessin cap baixa.

«Ningún compromiso es posible», dice la Prensa de Mussolini

Madrid. — Copiamos de «Roma Fascista», los siguientes párrafos de un artículo publicado a fines del pasado diciembre:

«La comedia de la no intervención ha terminado. Por nuestra parte nunca la hemos iniciado.»

El fascismo está de nuevo en la línea. Lucha y vencerá.

Nosotros combatimos en España en el momento actual en el sector más vivo de nuestra guerra, que dió comienzo ahora hace diez y siete años. Franco es el jefe de la revolución y nosotros estamos idealmente, espiritualmente y materialmente con él, con armas en la mano, en las líneas de combate, junto a él, con sus legionarios.

Nosotros combatimos y venceremos en España, como hemos combatido y vencido en todos los frentes a los que el Duce nos ha enviado a combatir.

No hay que hacerse ilusiones. Ningún compromiso es ahora posible!

La iniciativa facciosa s'ha perdut

Madrid. — «Política», en la seva impressió diària dels fronts, diu:

«Després d'una setmana d'esforços increïbles per agafar Madrid per un altre sector, l'enemic dona senyals evidents per trobar-se un xic debilitat. Li passa, sens dubte, el que li ha vingut succeïnt des que inicià la campanya de conquesta de la capital de la República: l'heroisme i el coratge dels nostres combatents han tirat per terra tots els seus plans, tan fàcils d'assolir quan un militar teutó posa el cap sobre un mapa i brollen totes les intencions que es venia forjant amb infonamentada pressa. Són coses de la guerra; naturalment, en una guerra, perquè guanyi aquest, aquell ha de perdre. La llei és un fatalisme que no dona lloc a dubtes. Són ingenus els facciosos que no han advertit que el seu mercenarisme, la seva traïció no haurien mai d'haver pensat ésser capaços de sotmetre un poble tan feroçment independent com l'espanyol, que acabà amb grecs, fenicis, cartaginesos i romans, i amb els bàrbars del Nord i àrabs, i desbaratà els somnis de Napoleó, i pogué, a la fi, acabar amb els Borbons. ¿Per què no havia de fer igual, en un termini molt més curt, amb els teutons?»

L'operació d'ahir hauria estat de molt més amplitud d'haver-se comptat amb temps favorable. I demostra clarament que tots els esforços de l'enemic als voltants de Madrid hauran de seguir el mateix fi que els anteriors, que ja han esgotat gairebé enterament aquelles esplèndides forces mores que Cabanelles va passejar per Saragossa com a demostració evident de la raó que assistia als sublevats.

Però han servit per a dues finalitats: produir una gran desfeta — una altra més — a l'enemic i demostrar que aquest exèrcit magnífic que defensa Madrid sap també atacar.

Manquen dies molt durs, però potser estem passant ja les hores més amargues de la defensa de Madrid. Amb el valor provat dels nostres combatents, amb l'esperit que alena a aquest poble d'herois i amb l'esperit guerrer que s'està guanyant, no solament som invencibles, sino que també serem vencedors. Després de les desfetes que els nostres soldats han fet a les forces de refresc que Alemanya ha enviat perquè prenguin Madrid, poden encara reforçar quelcom les seves crebantades fileres, poden, àdhuc, intentar per un altre sector — per un altre! — allò que per molts altres no han aconseguit, però, a fi de comptes, el resultat ha d'ésser el mateix per tot arreu. La iniciativa facciosa s'ha perdut irremissiblement. Amb l'esperit d'heroic sacrifici, d'una voluntat encara més ferma, si això és possible, amb una disciplina, hem marxat dies i hores vers el triomf que ja és irremissiblement d'aquest exèrcit que defensa Madrid.»

ESTRANGER

La responsabilitat dels rebels

Moscú. — L'Agència Tass comunica això que segueix:

Tots els periòdics soviètics assenyalen que el dia 8 de gener uns vaixells rebels espanyols s'apoderaren del vaixell soviètic «Smidovitch» i l'obligaren a dirigir-se a un port ocupat pels rebels.

El «Smidovitch» havia sortit de Leningrad amb càrrega de productes alimentosos per a una organització republicana espanyola.

Ja en diverses ocasions els pirates feixistes s'han pres la molèstia d'inspeccionar els vaixells soviètics sense trobar-hi cap arma. Els generals rebels espanyols no escaparan a les responsabilitats que els pertoquen pel fet d'aquestes incautacions imprudentes i impúdiques de vaixells soviètics.

Actuaran conjuntament Anglaterra i la U.R.S.S.?

Londres. — Als cercles oficials es confirma que la visita efectuada ahir per l'ambaixador de la URSS, senyor Maisky, al senyor Eden, tenia per fi proposar al Govern britànic que es decidís a participar en una acció comuna internacional, destinada a evitar la captura de vaixells mercants estrangers per part de la flota insurrecta espanyola.

Pot recordar-se que el Govern soviètic ja anuncià públicament aquesta idea arran de l'enfonsament del «Konsomol».

El Govern soviètic disposat a prendre mesures importants

París. — El periòdic «Echo de Paris» assegura que els ambaixadors de la URSS en algunes capitals europees visitaren el titular de Negocis estrangers per a donar-los compte de tots els detalls referents a l'enfonsament del vapor «Konsomol» pels vaixells pirates de l'anomenat general Franco.

S'afirma que el Govern soviètic — després d'estudiar atentament les opinions adduïdes per les cancelleries de Londres, París i Roma — prendrà les mesures necessàries perquè no es repeteixin fets com aquest.

Portugal assegura que no hi ha cap infiltració Alemanya a Cabo Verde i Madera

París. — La Legació de Portugal a París desment formalment les informacions publicades durant els darrers dies sobre una suposada infiltració alemanya a Cabo Verde i Madera.

El Japó fa veure que no sap res del desembarcament de japonesos a Espanya

Toquio. — La premsa s'absté de recollir les notícies relatives a un suposat desembarcament de japonesos en territori dels rebels espanyols.

D'altra banda, l'agència Domet diu que el ministeri d'Afers Estrangers ha encarregat als seus ambaixadors en les capitals directament interessades en la guerra civil espanyola, que investiguin d'on sortiren les esmentades notícies.

Itàlia abans de contestar la nota britànica vol conèixer les intencions de França i la U.R.S.S.

Roma. — La resposta italiana a la nota britànica sobre el control de la no intervenció a Espanya no tindrà un caràcter de resposta concertada amb Alemanya. Això no significa que Roma i Berlín no canviïn impressions sobre el problema, i als cercles polítics es posa en guàrdia a l'opinió pública contra les possibles interpretacions que pretendran trobar en aquest fet un índex de divergència entre els Governos feixista i nazi.

Es posen de relleu les circumstàncies i els fets diferents que existeixen en relació als que preocupaven l'opinió pública, quan la publicació de la nota franco-britànica del dia 26 del mes passat.

S'afegeix que la nota anglesa és actualment estudiada amb un esperit amistós i favorable a la col·laboració, i que la resposta italiana estarà redactada en un to d'acord al del darrer memoràndum de Roma.

De totes maneres, Itàlia, abans de cursar la seva resposta desitja estar informada de les intencions dels altres països, principalment de França i la URSS.

Itàlia secunda la maniobra alemanya contra França

Roma. — Sota un títol a quatre columnes, l'oficiós «Giornale d'Itàlia» publica aquest vespre un editorial en el qual denuncia «l'ofensiva política franco-soviètica contra Itàlia i Alemanya».

Acusa França de preparar l'ocupació de la zona espanyola del Marroc. «La maniobra francesa — diu l'esmentat diari — continua inexorable, amb una orientació simptomàtica, que traeix la intenció de permetre no solament l'equivoc amb relació a la política alemanya per tal d'alarmar Anglaterra i àdhuc Itàlia, sino per crear unes bases diplomàtiques que puguin justificar l'ocupació de la zona espanyola del Marroc per part de França.»

La recollida de cigarretes a St. Sebastià

París (4 tarda). — A aquesta capital han arribat notícies de St. Sebastià referents a la recollida de cigars i cigarretes amb destí als combatents del front. En tots els establiments chic i barris aristocràtics la recollida ha estat ínfima. Les autoritats han pres mesures per tal d'obligar a l'aristocràcia a ésser més esplèndida i generosa.

Alemanya es posarà d'acord amb Itàlia

Roma (4 tarda). — Sembla que el Reich es posarà d'acord amb Roma en publicar la resposta.

Un ex-ministre de Mèxic a Espanya

Londres (4 tarda). — El senyor Pau Basols ex-ministre de Mèxic ha sortit de Londres amb la seva esposa en direcció a Espanya.

L'ESPURNA és l'òrgan de major difusió de les nostres comarques. Llegiu-lo i subscriuiu-vos-hi!!

Fareu tasca revolucionària!!

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

CIUTADANS, 12. — TELÉ. 206

Preus de subscripció 2'50 pts. el mes.

Núm. solt 15 cèntims

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

Telèfons del P. O. U. M. :

Redacció de L'ESPURNA, 206

P. O. U. M. i J. C. I., 288

Club Esportiu Proletari, 561

Caserna Lenin: 122

COMENTARIS LIGEROS

Frància, durmiente

Con el máximo respeto para la vecina República, y con toda veneración para su pueblo; creemos que es llegado el momento de recordar un acontecimiento internacional que llevó el trastorno y el dolor por doquier.

Nos hallábamnos en 1914. El espíritu perverso de Maquiavelo se había infiltrado en algunas cancillerías europeas, haciendo triunfar la confabulación incubada hacia años, y dirigida a obtener una enérgica agresividad contra Francia, con el objetivo de invadirla, de vencerla y de humillarla. El atentado contra un príncipe en Sarajevo, fué el pretexto.

Y Alemania, preparada escrupulosamente con toda premeditación, y armada hasta los dientes, inició la ofensiva contra Francia. Para ello no reparó en medios ni en procedimientos. No se detuvo ni ante la neutralidad de Bélgica, que se vió atravesada de punta a punta por los ejércitos alemanes, que gozaron en destrozar las más bellas poblaciones de aquella laboriosa nación. Pueblos enteros se vieron derruidos por el fuego y la metralla de las tropas germanas, ahitas de destrucción.

Llegaron a las puertas de París. El salvaje caballo de Atila clavó allí sus cascos, esperando entrar triunfalmente en la ciudad cosmopolita y luminosa. Para conseguirlo, puso cerco a la capital de la República, martirizándola continuamente con su metralla mortífera sin el más pequeño reparo por las víctimas indefensas e inocentes. La estela que había dejado el invasor, era la desolación, de terror y de muerte.

Un clamor de indignación estalló en todos los pechos bien nacidos del Mundo entero, y se organizó la solidaridad internacional con la República amenazada.

El Mundo se dividió en dos bandos. De un lado, toda la reacción y el militarismo a favor del imperialismo alemán, invasor de la heroica Bélgica y de Francia. Del otro, los hombres progresivos y demócratas, defendiendo la causa de la libertad y de la independencia de los pueblos, terriblemente amenazados por las huestes teutonas.

Aquí, en España, los que levantamos la voz a favor de los aliados, nos vimos perseguidos y procesados. La canalla sublevada hoy en nuestro territorio, es la que precisamente propugnaba por el triunfo de la invasión germana, y se constituían en agentes y espías, facilitando los bárbaros torpedamientos de buques mercantes y de pasaje.

Miles de catalanes pasaron la frontera y se alistaron voluntariamente en las filas de los ejércitos aliados, ofrendando su sangre y su vida en holocausto a la Razón y a la Libertad.

Cuando más se temía la inminencia de que París iba a caer en las garras del ejército invasor, de la garganta de un catalán combatiente brotó el famoso grito de "No pasarán". Grito que recorrió todas las líneas defensoras de la Capital sitiada y se extendió por todas las trincheras. Fué aquel grito como una consigna de superación de resistencia y de valor, que enardeció de una manera insospechada a las huestes defensoras, que se constituyeron en murallas ciclópeas inexpugnables. París no pudo ser hollado por los cascos del caballo de Atila. Hubo de volver sus grupas y retroceder, hasta pedir el armisticio.

El "no pasarán" se convirtió en himno, que entonaban a coro los supervivientes a su regreso a sus respectivos pueblos, cifiendo en sus sienas el laurel de la victoria.

Alemania fué vencida en sus ambiciones. Pero Alemania es Alemania. Nació armada y se amantó de odio y de pasión invasora. Lleva

MADRID, SIMBOLO DEL PROLETARIADO MUNDIAL

Debe atacarse en todos los frentes

Nuevamente la atención del proletariado mundial se halla concentrada en la batalla de Madrid. El proletariado madrileño ha resistido este segundo embate del fascismo español, ayudado por el fascismo del mundo entero, con el mismo heroísmo y el mismo estoicismo que el embate que llevó el ejército de Franco hasta las puertas de la capital de España, hoy la capital de la revolución proletaria mundial.

No ha de ser ms feliz para los fascistas este ataque de ahora que el que tuvo efecto a primeros de noviembre. Cuando los fascistas no entraron en Madrid como remate del avance furioso que en pocos días les situó a sus puertas, no hay duda que no entran ahora. Caro les ha de costar a italianos, alemanes, moros, requetés y falangistas este nuevo ataque, como caro les resultó el anterior. Miles de hombres han caído ya en estos días que dura este nuevo ataque en avalancha, sistema prusiano, y muchos más han de caer aún, si persisten en su intento. Esta vez, como durante todo el tiempo que dura la batalla de Madrid, los que pagan las más duras consecuencias, por nuestra parte, son los niños y las mujeres que aún no han sido evacuados. Precisa, pues, dar un ritmo más acelerado a esta evacuación, no porque haya el temor de la pérdida de Madrid, sino para evitar que los fascistas, en su rabia impotente, desahoguen su furia aérea contra seres inocentes que ni pueden comprender muchas veces el por qué se baten sus padres y hermanos.

Pero, hoy como ayer, ahora en esta fase de la batalla de Madrid que tan heroicamente resisten los obreros que luchan en aquellos frentes de muerte, como en las

fases anteriores, hemos de decir que la lucha entablada ante la capital no se gana sólo combatiendo allá contra los fascistas que luchan en aquellos frentes. La guerra civil que padecemos no es un episodio parcial en cada región o cada frente. Es un todo único, tanto en todos los frentes como en la retaguardia, y aún en el frente internacional de los trabajadores revolucionarios.

Para ganar la batalla de Madrid precisa que se ataque en todos los frentes. El frente de Madrid no se halla desligado del del Sud, ni éste del de Aragón, ni ninguno de éstos entre sí. Pero para que esta acción conjunta de la guerra revolucionaria que estamos viviendo no sea una cosa ficticia, han de acabar las maniobras de los que anteponen los intereses de partido a las necesidades de la guerra y de la revolución. Hay que atacar en todos los frentes, es cierto. Para ello, son necesarios elementos técnicos que faltan en algunos de los frentes. Sin estos elementos, el ataque podría convertirse en descalabro para nosotros, en vez de serlo para el enemigo. Grande será la responsabilidad de los que teniendo la posibilidad de facilitar estos elementos, los que teniéndolos a mano los niegan aún a estas alturas para servir intereses particulares, para imponer puntos de vista contrarios a los intereses generales de la revolución. Ellos serán los únicos responsables de la sangre que, indebidamente, se vierta aún. No ha de tardar la clase trabajadora en pedirles las cuentas ed este crimen que están cometiendo contra la guerra y contra la revolución.

(De La Batalla)

Milicias Populares Antifascistas

Delegación de Valencia

Sección de Información y Enlace

Teniendo esta Sección relación de milicianos heridos y que han sido hospitalizados en Valencia, y estando en continuo contacto con todos los frentes, pueden pedir los familiares informes sobre ellos a estas oficinas, calle del Temple, 9.-Valencia

El Jefe de Sección.

en su sangre todo un atavismo ancestral que la subyuga y la domina.

Francia, invadida por el Norte, no pudo ser vencida entonces. Es muy posible que la tragedia que vivimos en estos momentos, sea el objetivo de atacar Francia por el Norte y por el Sur.

Francia verá lo que hace. Sabe por terrible experiencia que no se puede estar durmiendo porque Alemania está despierta siempre, siempre. Y que el odio que siente por ella no se atenúa con el tiempo.

LAJUM

EL CRIM DE MADRID

"No podem perdonar-los porque saben el que fan"

Louis Delaprée, el periodista de "Paris-Soir" que sucumbió, trobant-se a Espanya, a causa de l'atac dels rebels contra l'avió en el qual viatjava, era un informador imparcial. Les seves informacions eren desproveïdes, en absolut, d'un sentit partidista; es limitaven a explicar coses vistes. Amb aquest criteri, purament objectiu, trameté, sota el pseudònim de Jean Roget, un article a "Marianne". En aquest article, ple d'emoció, Louis Delaprée reporta algunes escenes viscudes durant la seva estada a Espanya. Heus ací alguns paràgrafs:

"Uns obusos devastaren l'Hospital Provincial i l'Hospital de Sant Carles. Els malalts, horroritzats, abandonaren els llits i s'adreçaren, llançant-se els uns damunt els altres, en direcció a les escales de sortida. L'escena fou terrible. L'endemà al matí, hom trobà cinc o sis malalts que havien esdevingut folls, als quals fou necessari arrossegar per la violència per tal que seguissin allà on eren conduïts".

"Al Palace Hotel hi havia hospitalit-

zats molts ferits. Els avions negres encertaren l'edifici amb les seves matèries mortíferes. L'encertaren matemàticament. L'explosió fou horrible. Com a l'Hospital de Sant Carles, els hospitalitzats intentaven fugir. Les seves ferides sagnaven..."

"Una bomba incendiària caigué damunt del terrat de l'ambaixada de França, al carrer de Villalar. Felçment pogué ésser salvada a temps. Però les cases del voltant flamejaven com torxes. Hores després, el carrer estava encara ple de flames".

"Al xamfrà del carrer d'Alcalà amb la Granvia, una mà m'agafà una cama. És fosc com una gola de llop. Encenc un llumí. Es tracta d'una noia que es queixa dolorosament. Té el rostre ple de sang.

— Veieu, veieu, que m'han fet... — exclamà amb veu dèbil.

La seva mà esboça, vagament, un gest. Encenc un altre llumí.

— Veieu, veieu...

La mà assenyala alguna cosa. Suposo que vol mostrar-me un doll de sang que hi ha a terra. Observo, i veig un infant caigut, al seu costat.

El company Flash, de "Journal" s'ajup, com jo, prop de la noia ferida.

— Ja és morta — em diu.

En efecte. Ha llançat el darrer sospir. Passa lentament una ambulància. La cridem. Baixa un home. Una llum elèctrica illumina el cadàver.

— Un mort? — preguntà l'home de l'ambulància. Ja el recollirem demà. Ara anem pels ferits.

Recollim, Flash i jo, el cadàver de l'infant. El posem al damunt de la noia; al costat del seu cor.

Tota la ciutat està plena d'escenes així, d'escenes que semblen creades per un geni macabre. Com oblidar la imatge d'aquest infant mort sobre la seva mare?"

"L'endemà. Comença la gran matança, l'horror, l'Apocalipsi. Els avions assassins evolucionen, i observen els seus objectius millors. En aconseguir-los llancen les seves bombes explosives, les seves bombes incendiàries. Són els avions assassins de Franco; és a dir, els avions assassins de Hitler i Mussolini".

"Passen quinze hores. Madrid reposa. Coneixem mitja jornada de repós. A la matinada següent, a dos quarts de tres, es reproduceix la criminal matança; es reprèn el foc; reviu l'infern. L'horror — l'horror de cada dia — ja esdevé monòton".

Voldria, simplement, posar de relleu cinc punts, sobre els quals és necessari reflexionar:

1. El bombardeig ha assassinat prop de dues mil persones no combatents.

2. Els llocs on han estat més intensos els bombardeigs, no són objectius militars.

3. El barri de Salamanca és el barri que els mateixos rebels han assenyalat com a zona intocable.

4. Aquest barri no pot encabir més de vint mil persones. I, no obstant, a Madrid hi ha un milió d'éssers humans.

5. En els refugis que ofereixen un mínim de seguretat, no hi caben més de cent mil persones. I, no obstant — repetim — a Madrid n'hi ha un milió".

Aquesta informació acaba amb unes línies "omesses" per "Marianne": "M'he permès dir, amb tota sinceritat, el que he vist i el que he pensat d'això. Crist ha dit: Perdoneu-los, que no saben el que fan. Però em sembla que després de massacrar tants innocents a Madrid, hem de dir: no podem perdonar-los, perquè saben el que fan".